

Konsolideerimisgrupi solventsuse suunised

Sissejuhatus

- 1.1. Käesolevad suunised on koostatud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1094/2010 (millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus; edaspidi „EIOPA määrus”)¹ artikliga 16.
- 1.2. Suunised on seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ (kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta; edaspidi „Solventsus II direktiiv”)² artiklitega 212–235 ja 261–263, ning artiklid 328–342 rakendusmeetmete³.
- 1.3. Käesolevad suunised on adresseeritud Solventsus II järelevalveasutustele.
- 1.4. Konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamise suuniste eesmärk on täpsustada ja ühtlustada konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamise nõudeid.
- 1.5. Suuniseid kohaldatakse kõigile konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamise meetoditele, kui ei ole teisiti määratud. Kui see on asjakohane, siis määratakse suunistes kindlaks standardvalem või sisemudel.
- 1.6. Suunistes esitatakse juhised EMP konsolideerimisgruppide käsitlemise kohta Solventsus II direktiivi artiklite 215–217 kontekstis.
- 1.7. Kui konsolideerimisgrupil on lubatud kasutada konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamiseks 2. meetodit ja kui liikmesriik on rakendanud Solventsus II direktiivi artikli 227 lõikes 1 sätestatud variandi, siis võib kasutada samaväärse kolmanda riigi kehtestatud kohalikke solventsuskapitalinõudeid ja nõuetekohaseid omavahendeid.
- 1.8. Käesolevates suunistes määratlemata mõistetel on sissejuhatuses osutatud õigusaktides määratletud tähendused.
- 1.9. Suuniseid hakatakse kohaldama 1. aprillist 2015.

¹ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48–83.

² ELT L 335, 17.12.2009, lk 1–155.

³ ELT L 12, 17.01.2015, lk 1–797.

1. suunis. Grupi ulatus konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel

1.10. Konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamise eest vastutav osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peaks tagama, et ta võtab arvesse kõiki konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjatega seotud riske, v.a juhul, kui selle kohta on tehtud erand Solventsus II direktiivi artikli 214 lõikes 2.

2. suunis. Konsolideerimisprotsess

1.11. Osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peaks esitama kõigile sidusettevõtjatele suunised selle kohta, kuidas valmistada andmeid ette konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamiseks. Ta peaks esitama vajalikud juhised konsolideeritud, kombineeritud või koondandmete ettevalmistamiseks lähtuvalt kasutatavast arvutusmeetodist. Ta peaks tagama, et tema juhiseid kohaldatakse konsolideerimisgrupis bilansikirjete tuvastamisel ja väärtuse hindamisel ning sidusettevõtjate kaasamisel ja käsitlemisel piisavalt ja ühtlaselt.

3. suunis. Olulise ja valitseva mõju hindamine

1.12. Konsolideerimisgrupi ulatuse kindlaksmääramisel peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tagama, et kõiki konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja tehtud otsuseid ühelt ettevõtjalt teisele ettevõtjale tegelikult avalduva mõju taseme kohta rakendatakse.

4. suunis. Kindlustusgrupi järelevalve kohaldamise juhud

1.13. Kuivõrd Solventsus II direktiivi artikli 213 lõike 2 punktides a–d osutatud konsolideerimisgrupi järelevalve kohaldamise neli juhtu ei ole üksteist välistavad, peaksid järelvalveasutused kaaluma sama konsolideerimisgrupi piires kõnealuses artiklis ettenähtud erinevate konsolideerimisgrupi järelevalve juhtude kohaldamist.

5. suunis. Kindlustusandjast või edasikindlustusandjast või kindlustusvaldusettevõtjast või segafinantsvaldusettevõtjast emaettevõtja, mille peakorter asub kolmandas riigis

1.14. Kui Solventsus II direktiivi artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud alagrupp on olemas, siis peaks Solventsus II direktiivi artiklis 260 määratletud konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja kohusetäitja kooskõlas Solventsus II direktiivi artikliga 215 tagama pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist, et konsolideerimisgrupi järelevalvet kohaldatakse vaikimisi Euroopa Liidu lõpliku emaettevõtja tasandil.

1.15. Samas kui kindlustusandjast või edasikindlustusandjast või kindlustusvaldusettevõtjast või segafinantsvaldusettevõtjast emaettevõtja peakorter asub väljaspool EMPd ja sellele kohaldatakse samaväärse kolmanda riigi konsolideerimisgrupi järelevalvet, siis peaks Solventsus II direktiivi artiklis 260 määratletud konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja kohusetäitja tuginema Solventsus II direktiivi artikli 261 alusel kolmanda riigi järelevalveasutuste tehtavale konsolideerimisgrupi järelevalvele ja vabastama

kolmanda riigi konsolideerimisgrupi juhtumipõhiselt konsolideerimisgrupi järelevalvest Euroopa Liidu lõplikul tasandil, kui selle tulemuseks on tõhusam konsolideerimisgrupi järelevalve ja see ei takista asjaomaste järelevalveasutuste järelevalvetegevust nende individuaalsete kohustuste seisukohast.

1.16. Pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist peaks Solventsus II direktiivi artiklis 260 määratletud konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja kohusetäitja lugema tõhusama konsolideerimisgrupi järelevalve saavutatuks, kui täidetud on järgmised kriteeriumid:

- (a) konsolideerimisgrupi ülemaailmne järelevalve võimaldab EMP alagrupile ja selle üksustele avalduvate riskide usaldusväärset hindamist, võttes arvesse grupi struktuuri, riskide laadi, ulatust ja keerukust ning grupisisest kapitali jaotust;
- (b) praegu asjaomase konsolideerimisgrupi puhul kolmanda riigi kindlustusgrupi järelevalve teostaja ja EMP järelevalveasutuste vahel toimuv koostöö on struktureeritud ning hästi juhitud regulaarsete koosolekute ja kohase teabevahetuse kaudu järelevalvekolleegiumis, kuhu kutsutakse EMP järelevalveasutused ja EIOPA;
- (c) nendel regulaarsetel koosolekutel lepivad konsolideerimisgrupi järelevalves osalevad järelevalveasutused kokku iga-aastases tööplaanis, sealhulgas ühistes kohapealsetes kontrollides.

1.17. Kui kindlustusandjast või edasikindlustusandjast või kindlustusvaldusettevõtjast või segafinantsvaldusettevõtjast emaettevõtja peakorter asub väljaspool EMPd ja sellele ei kohaldata samaväärse kolmanda riigi järelevalvet, siis tuleks kohaldada konsolideerimisgrupi solventsuse järelevalvet Euroopa Liidu lõpliku emaettevõtja tasandil, kui on olemas Solventsus II direktiivi artikli 213 lõike 2 punktis a või b määratletud konsolideerimisgrupp. Kui kõnealust konsolideerimisgruppi ei ole olemas, siis peaksid järelevalveasutused otsustama, kas nõuda Solventsus II direktiivi artikli 262 lõike 2 alusel sellise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutamist, mille peakorter asub Euroopa Liidus, ning kas kohaldada kõnealusele EMP konsolideerimisgrupile konsolideerimisgrupi järelevalvet ja konsolideerimisgrupi solventsuse arvutust.

6. suunis. Emaettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja

1.18. Kui emaettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja, siis tuleks konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamist kohaldada Solventsus II direktiivi artikli 213 lõike 2 punkti a, b või c kriteeriumidele vastava konsolideerimisgrupi mis tahes osale ja mitte segakindlustusvaldusettevõtjale.

7. suunis. Arvutusmeetodi kohaldamine

1.19. Konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamiseks peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võtma arvesse sama konsolideerimisgrupi ulatust, mis on määratud kindlaks 1. suunises, olenemata sellest, kas kasutatakse 1. arvutusmeetodit, 2. arvutusmeetodit või mõlema meetodi kombinatsiooni.

8. suunis. Arvutusmeetodi valik ja grupisestehingute hindamine

1.20. Otsustades selle üle, kas kooskõlas rakendusmeetmete artikli 328 lõike 1 punktiga e on asjakohane 1. meetodi ainukohaldamine, peaks konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja võtma konsolideerimisgrupi solventtsuse arvutamisel arvesse mahaarvamise ja agregeerimise hindamisele kuuluva sidusettevõtja ning kõigi teiste üksuste grupisestehingute olemasolu.

9. suunis. Proportsionaalne osa

1.21. Kui sidusettevõtja on seotud teise ettevõtjaga direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 sätestatud suhte alusel, siis peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja määrama kindlaks konsolideerimisgrupi solventtsuse arvutamisel kasutatava proportsionaalse osa, olenemata valitud arvutusmeetodist.

1.22. Vaikimisi tuleks kasutada proportsionaalset osa 100%. Kui konsolideerimisgrupp soovib kasutada muud protsenti, siis peaks ta seda konsolideerimisgrupi järelevalve teostajale põhjendama. Pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja kindlustusgrupi endaga konsulteerimist peaks konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja otsustama, kas konsolideerimisgrupi valitud proportsionaalne osa on sobilik.

1.23. Konsolideerimisgrupi solventtsuse arvutamisel 1. meetodi alusel peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja määrama kindlaks oma proportsionaalse osa oma sidusettevõtjates, võttes aluseks:

- (a) 100%, kui ta kaasab rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punktide a ja b kohaselt tütarettevõtja, kui 10. suunise kohaselt ei ole teisiti otsustatud;
- (b) konsolideeritud majandusaasta aruannete koostamisel kasutatud protsendi, kui ta kaasab ettevõtjaid rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punkti c alusel;
- (c) osalust omava kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja otseses või kaudses valduses oleva märgitud kapitali osa, kui ta kaasab sidusettevõtjaid rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punkti e alusel.

10. suunis. Kriteeriumid tütarettevõtja solventtsuse puudujäägi tuvastamiseks proportsionaalsel alusel

1.24. Selleks et tõendada emaettevõtja vastutuse ranget piiramist kindlustusandjast või edasikindlustusandjast tütarettevõtja kapitaliosaga, nagu on ette nähtud Solventsus II direktiivi artikli 221 lõikes 1, peaks emaettevõtja esitama konsolideerimisgrupi järelevalve teostajale tõendid järgmiste kriteeriumide täitmise kohta:

- (a) kehtestatud ei ole emaettevõtja ega finantstoetust andva mis tahes muu sidusettevõtja kasumi ja kahjumi ülekandmise leppeid ega tagatise, netovara säilitamise kokkuleppeid ega muid kokkuleppeid;

- (b) tütarettevõtjasse investeerimist ei peeta emaettevõtja strateegiliseks investeeringuks;
 - (c) emaettevõtja ei saa osalusest tütarettevõtjas mingeid eeliseid, kui kõnealused eelised võivad seisneda grupisisestes tehingutes, näiteks laenudes, edasikindlustuslepingutes või teenuslepingutes;
 - (d) tütarettevõtja ei ole konsolideerimisgrupi ärimudeli keskne osa, eelkõige seoses toodete pakkumise, kliendibaasi, kindlustuslepingute, jaotamise, investeerimisstrateegia ja juhtimisega; lisaks ei tegutse see sama nime või kaubamärgi all ning grupi kõrgema juhtkonna tasandil puuduvad omavahel seotud kohustused;
 - (e) emaettevõtja ja tütarettevõtja vahel sõlmitud kirjalik leping piirab otseselt solventsuse puudujäägi korral antava emaettevõtja toetuse emaettevõtja kapitaliosaga kõnealuses tütarettevõtjas. Lisaks sellele peaks tütarettevõtjal olema strateegia solventsuse puudujäägi kõrvaldamiseks, näiteks vähemusaktsionäride tagatised.
- 1.25. Kui tütarettevõtja suhtes kehtib konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude arvutamise sisemudel, siis ei tohiks konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja lubada emaettevõtjal võtta proportsionaalselt arvesse tütarettevõtja solventsuse puudujääki.
- 1.26. Konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja peaks hindama neid kriteeriume juhtumipõhiselt pärast asjaomaste järelevalveasutustega ja grupi endaga konsulteerimist, võttes arvesse konsolideerimisgrupi eriomadusi.
- 1.27. Konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja peaks emaettevõtja rangelt piiratud vastutuse seisundi igal aasta läbi vaatama.
- 1.28. Emaettevõtja ja tütarettevõtja peaksid avaldama konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja positiivse otsuse, mis võimaldab solventsuse puudujäägi proportsionaalset tunnustamist, et teavitada kindlustusvõtjaid ja investoreid, kui konsolideerimisgrupi ja üksikettevõtja solventsuse ja finantsseisundi aruande kapitalijuhtimise osa olulise teabe.
- 1.29. Kui konsolideeritud andmeid koostatakse 1. meetodi abil, siis tuleks täieliku konsolideerimise kohaldamise asemel arvutada proportsionaalselt tütarettevõtja omavahendid ja solventsuskapitalinõue.
- 1.30. Kui koondandmeid koostatakse 2. meetodi abil, siis tuleks arvutada tütarettevõtja omavahendid ja solventsuskapitalinõue, kasutades kõnealuse tütarettevõtja proportsionaalset osa, seda ka solventsuse puudujäägi korral.

11. suunis. Konkreetsete sidusettevõtjate käsitlemine konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel

- 1.31. Kui teiste finantssektorite ettevõtjad moodustavad grupi, millele kohaldatakse sektoripõhist kapitalinõuet, siis peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kaaluma konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel iga individuaalse ettevõtja nõuete summa asemel kõnealuse grupi solventsusnõuete kasutamist.

12. suunis. Tütarettevõtja panus konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudesse

- 1.32. Kui kasutatakse 1. meetodit ja standardvalemit, siis peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja arvutama tütarettevõtja panuse konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudesse kooskõlas 1. tehnilise lisaga.
- 1.33. Rakendusmeetmete artikli 335 kohaselt konsolideeritud kindlustusandjate või edasikindlustusandjate või vahendavate kindlustusvaldusettevõtjate või vahendavate segafinantsvaldusettevõtjate puhul tuleks arvutada individuaalse solventsuskapitalinõude panus, võttes arvesse konsolideeritud andmete kindlaksmääramiseks kasutatud proportsionaalset osa.
- 1.34. Kui konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue arvutatakse sisemudeli alusel, siis peaks tütarettevõtja panus grupi solventsuskapitalinõudesse olema kõnealuse tütarettevõtja solventsuskapitalinõude ja sisemudeli alusel kõnealusele tütarettevõtjale omistatud hajutamise mõjule vastava protsendi korrutus.
- 1.35. Kui kasutatakse 2. meetodit, siis peaks tütarettevõtja panus konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudesse olema proportsionaalne osa individuaalsest solventsuskapitalinõudest, sest grupi tasandil hajutamise mõjusid ei võeta arvesse.

13. suunis. Nende sidusettevõtjate, mis ei ole tütarettevõtjad, omavahendite kättesaadavus konsolideerimisgrupi tasandil

- 1.36. Osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peaks hindama Solventsus II direktiivi artikli 222 lõike 2 ja rakendusmeetmete artikli 330 alusel nende seotud kindlustusandjate või edasikindlustusandjate või vahendavate kindlustusvaldusettevõtjate või vahendavate segafinantsvaldusettevõtjate ning kolmandate riikide seotud kindlustusandjate või edasikindlustusandjate või vahendavate kindlustusvaldusettevõtjate või vahendavate segafinantsvaldusettevõtjate omavahendite kättesaadavust, mis ei ole tütarettevõtjad, kui kõnealuste ettevõtjate omavahendite kirjed mõjutavad oluliselt konsolideerimisgrupi omavahendite kogust või konsolideerimisgrupi solventsust. Ta peaks selgitama konsolideerimisgrupi järelevalve teostajale, kuidas hindamine toimus.
- 1.37. Konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja peaks tihedas koostöös teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsolideerimisgrupi hindamise läbi vaatama.

14. suunis. Vähemusosaluse käsitlemine konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude katmisel

- 1.38. Osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peaks arvutama konsolideerimisgrupi omavahenditest mahaarvatava vähemusosaluse summa nõuetekohastes omavahendites iga tütarettevõtja kohta järgmises järjekorras:
1. arvutama nõuetekohased omavahendid, mis ületavad tütarettevõtja panuse konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudesse;

2. määrama kindlaks mitte-kättesaadavad omavahendid, mis ületavad tütarettevõtja panuse konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudesse, ja lahutama need 1. etapis arvatud nõuetekohastest omavahenditest;
3. arvutama konsolideerimisgrupi omavahenditest mahaarvatava vähemusosaluse, korrutades vähemusosaluse 2. etapi tulemusega.

15. suunis. Konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude katmiseks eraldatud vahendite kogumite ja kattuvuse kohandamise portfelli käsitlemine

- 1.39. 1. meetodi abil konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisse kaasatud kõigi ettevõtjate ja 2. meetodi abil konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisse kaasatud mitte-samaväärsete kolmandate riikide ettevõtjate puhul peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kohaldama eraldatud vahendite kogumite ja kattuvuse kohandamise portfelli põhimõtteid, nagu on sätestatud rakendusmeetmete artiklites 81 ja 217.
- 1.40. 2. meetodi abil konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisse kaasatud samaväärsete kolmandate riikide ettevõtjate puhul peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja määrama kindlaks ettevõtja omavahendite mis tahes piirangu, mis on põhjustatud varade või kohustuste eraldatud kogumitest või samalaadsetest korraldustest kooskõlas samaväärse solventsuse korruga. Neid piiranguid tuleks võtta arvesse konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel grupi tasandil omavahendite kättesaadavuse hindamise raames.
- 1.41. 1. meetodi alusel konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude arvutamisel ei tohiks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja arvata välja grupisiseseid tehinguid nende varade ja kohustuste vahel, mis on seotud iga olulise eraldatud vahendite kogumiga või iga kattuvuse kohandamise portfelliga ja ülejäänud konsolideeritud andmetega. Konsolideeritud andmete alusel arvatud konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõue peaks olema järgmiste andmete summa:
 - (a) iga olulise eraldatud vahendite kogumi ja iga kattuvuse kohandamise portfelli tinglik solventsuskapitalinõue, mis on arvatud grupisiseste tehingute eraldatud vahendite kogumi varade ja kohustuste kogusumma alusel, ning
 - (b) ülejäänud konsolideeritud andmete (välja arvatud kõigi oluliste eraldatud vahendite kogumite varad ja kohustused, aga koos kõigi mitte-oluliste eraldatud vahendite kogumite varade ja kohustustega) (hajutatud) konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõue. Ülejäänud konsolideeritud andmete alusel konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõuete arvutamisel ei tohiks arvesse võtta grupisiseseid tehinguid, aga ülejäänud konsolideeritud andmete ja oluliste eraldatud vahendite kogumitega seotud grupisiseseid tehinguid ei tohiks välja arvata.

- 1.42. Kui konsolideerimisgrupp kasutab konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude arvutamiseks sisemudelit, siis peaks ta järgima eraldatud vahendite kogumite suuniste punkti 13.
- 1.43. Konsolideerimisgrupi omavahendite arvutamiseks kasutatud konsolideeritud andmetest tuleks maha arvata grupisisesed tehingud, nagu on sätestatud rakendusmeetmete artikli 335 lõikes 3. Seega ei tohiks oluliste eraldatud vahendite kogumite ja ülejäänud konsolideeritud andmete vahelisi grupisiseseid tehinguid konsolideerimisgrupi omavahendite arvutamisel arvesse võtta.
- 1.44. Iga 1. meetodi alusel konsolideeritud andmetes kindlaksmääratud olulise eraldatud vahendite kogumi ja kattuvuse kohandamise portfelli puhul peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja arvutama piiratud omavahendite kirjed eraldatud vahendite kogumi samade varade ja kohustuste abil, mida kasutati selle tingliku solventsuskapitalinõude või kattuvuse kohandamise portfelli arvutamiseks, nagu on kirjeldatud eespool, s.o koos grupisisesete tehingutega.
- 1.45. Seega peaksid konsolideerimisgrupi korrigeerimisreservist mahaarvatavad eraldatud vahendite kogumi või kattuvuse kohandamise portfelli piiratud omavahendid kokku moodustama EMP kindlustusandja või edasikindlustusandja kindlaksmääratud kõigi oluliste piiratud omavahendite ning mis tahes mitte-EMP kindlustusandja ja edasikindlustusandja kindlaksmääratud piiratud omavahendite summa konsolideeritud andmetes.

16. suunis. Konsolideerimisgrupi nõuetekohaste omavahendite arvutuses mitte-kättesaadavate omavahenditega seotud kohandused

- 1.46. Kui kasutatakse 1. meetodit, siis peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja lahutama konsolideerimisgrupi omavahendite asjakohastest omavahendite kirjetest ja asjakohastest tasemetest sidusettevõtjate omavahendite selle osa, mis ei ole saadaval konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude katmiseks.
- 1.47. Nad peaksid järgima allpool kirjeldatud protsessi konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude ja konsolideerimisgrupi konsolideeritud minimaalse solventsuskapitalinõude katmiseks kasutatavate grupi nõuetekohaste omavahendite arvutamiseks:
- (a) konsolideerimisgrupi omavahendid arvutatakse rakendusmeetmete artikli 335 punktides a–f sätestatu kohaselt konsolideeritud andmete alusel, millest on maha arvatud grupisisesed tehingud;
 - (b) konsolideerimisgrupi omavahendid jaotatakse tasemetesse;
 - (c) konsolideerimisgrupi kättesaadavad omavahendid arvutatakse grupi tasandil asjakohaseid konsolideerimisgrupi kohandusi arvesse võtmata;
 - (d) nõuetekohastele omavahenditele kohaldatakse samu tasemetesse jaotamise piiranguid, mis kehtivad üksikettevõtjate tasandil, et katta

konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõuet ja konsolideeritud minimaalset solventsuskapitalinõuet.

- 1.48. Kui kasutatakse 2. meetodit, siis peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kasutama sidusettevõtjate nõuetekohaste omavahendite summat pärast grupi tasandil mitte-kättesaadavate omavahendite mahaarvamist.
- 1.49. Kui mitte-kättesaadavad omavahendid on jaotatud rohkem kui ühte tasemesse, siis tuleks mõlema arvutusmeetodi korral selgitada konsolideerimisgrupi järelevalve teostajale järjekorda, milles need erinevatest tasemetest maha arvatakse.

17. suunis. Konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja poolt mitte-kättesaadavate omavahendite hindamise protsess

- 1.50. Kui tegu on piiriülese konsolideerimisgrupiga, siis peaks konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja arutama mitte-kättesaadavate omavahendite hindamist kolleegiumi teiste asjaomaste järelevalveasutustega ning osalust omava kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtjaga. Protsess peaks olema järgmine:
- (a) osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peaks esitama oma regulaarses järelevalvearuandes konsolideerimisgrupi järelevalve teostajale mitte-kättesaadavate omavahendite hinnangu grupi solventsuse arvutusega hõlmatud kõigi ettevõtjate kohta. Ta peaks samuti selgitama mitte-kättesaadavate omavahendite mahaarvamiseks tehtud kohandusi;
 - (b) konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja peaks arutama oma mitte-kättesaadavate omavahendite hinnangut kolleegiumis ja kindlustusgrupiga;
 - (c) iga järelevalveasutus peaks esitama oma hinnangu järelevalve alla kuuluvate ettevõtjatega seotud omavahendite kättesaadavuse kohta grupi tasandil;
 - (d) konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja peaks arutama teiste asjaomaste järelevalveasutustega, kas omavahendite kättesaadavus erineb üksikettevõtja või grupi tasandi hindamise puhul.
- 1.51. Kui tegu on riikliku konsolideerimisgrupiga, siis peaks konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja arutama mitte-kättesaadavate omavahendite hindamist osalust omava kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtjaga.
- 1.52. Protsess peaks olema järgmine:
- (a) osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peaks esitama oma regulaarses järelevalvearuandes konsolideerimisgrupi järelevalve teostajale mitte-kättesaadavate omavahendite hinnangu grupi solventsuse

arvutusega hõlmatud kõigi ettevõtjate kohta. Ta peaks samuti selgitama mitte-kättesaadavate omavahendite mahaarvamiseks tehtud kohandusi;

- (b) konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja peaks arutama oma mitte-kättesaadavate omavahendite hinnangut konsolideerimisgrupiga.

18. suunis. Korrigeerimisreserv grupi tasandil

1.53. Osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peaks tagama, et kindlustusreserv grupi tasandil tugineb rakendusmeetmete artiklile 70. Eelkõige peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi tasandil arvesse võtma järgmist:

- (a) osalust omava kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja sidusettevõtjate valduses olevate omaaktsiate väärtus;
- (b) tinglikku solventsuskapitalinõuet ületavad piiratud omavahendite kirjed grupi tasandil eraldatud vahendite kogumite ja kattuvuse kohandamise portfelli puhul.

19. suunis. Konsolideeritud andmete kindlaksmääramine konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamiseks

1.54. Konsolideeritud andmed tuleks arvutada konsolideeritud majandusaasta aruannete põhjal, mille väärtust on hinnatud Solventsus II direktiivi eeskirjade alusel bilansikirjete tuvastamise ja hindamise ning sidusettevõtjate kaasamise ja käsitlemise seisukohast.

20. suunis. Valuuta kindlaksmääramine valuutariski arvutamiseks

1.55. Valuutariski kapitalinõudes tuleks võtta arvesse mis tahes asjakohast riski maandamise meetodit, mis vastab rakendusmeetmete artiklite 209–215 nõuetele. Kui konsolideeritud solventsuskapitalinõue arvutatakse standardvalemi alusel, siis tuleks kõiki investeringuid (mis on nomineeritud konsolideeritud majandusaasta aruannete valuutaga seotud valuutas) arvesse võtta ka grupi tasandil kooskõlas rakendusmeetmete artikliga 188.

21. suunis. Konsolideerimisgrupi konsolideeritud minimaalne solventsuskapitalinõue (kindlustusgrupi solventsuskapitalinõude alammäär)

1.56. Kui kasutatakse ainult 1. meetodit või 1. meetodit koos 2. meetodiga, siis peaks osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi konsolideeritud minimaalse solventsuskapitalinõude kindlaksmääramisel kasutama järgmisi kapitalinõudeid:

- (a) 1. meetodiga hõlmatud EMP tegevusloa saanud kindlustusandjate ja edasikindlustusandjate miinimumkapitalinõuded;
- (b) 1. meetodiga hõlmatud kolmanda riigi kindlustusandjate ja edasikindlustusandjate kohalikud kapitalinõuded, mille juures võetakst tegevusluba tagasi, olenemata mis tahes samaväärsuse tuvastamisest.

22. suunis. Konsolideerimisgrupi konsolideeritud minimaalne solventsuskapitalinõue

1.57. Kui kasutatakse ainult 1. meetodit või 1. meetodit koos 2. meetodiga, siis kui konsolideerimisgrupi konsolideeritud minimaalset solventsuskapitalinõuet enam ei täideta või kui järgmise kolme kuu jooksul on nõuetele mittevastavuse risk, siis tuleks grupi tasandil kohaldada individuaalsele miinimumkapitalinõudele mittevastavuse korral Solventsus II direktiivi artikli 139 lõigetes 1 ja 2 kehtestatud järelevõetmeid.

23. suunis. Konsolideerimisgrupi spetsiifiliste riskide käsitlemine

1.58. Osalust omav kindlustusandja või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peaks arvutama konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude, võttes arvesse grupi tasandil esinevaid kõiki kvantifitseeritavaid olulisi spetsiifilisi riske, mis võivad mõjutada konsolideerimisgrupi solventsust ja finantsseisundit. Kui konsolideerimisgrupi spetsiifilised riskid on olulised, siis peaks grupp kasutama konsolideerimisgrupi spetsiifilistele riskidele vastava solventsuskapitalinõude arvutamiseks konsolideerimisgrupi spetsiifilisi parameetreid või osalist sisemudelit.

1.59. Kõnealused riskid on järgmised:

(a) riskid, mis on olemas ka üksikettevõtjate tasandil, aga mille mõju on oluliselt erinev (või mis toimivad erinevalt) konsolideerimisgrupi tasandil, või

(b) ainult konsolideerimisgrupi tasandil esinevad riskid.

1.60. Kõnealuste riskide kvantifitseeritava osa konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõue tuleks arvutada järgmiselt:

(a) alapunktis a kirjeldatud juhul asjakohaste riskimoodulite või riski alamoodulite erinev kalibreerimine võrreldes üksikettevõtja tasandiga või asjakohaste stsenaariumide kasutamine;

(b) alapunktis b kirjeldatud juhul asjakohaste stsenaariumide kasutamine.

1.61. Kui konsolideerimisgrupp ei suuda kajastada konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude riskiprofiili eespool kirjeldatud spetsiifiliste grupi tasandil esinevate riskide tõttu, siis peaks konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja kehtestama pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist vajaduse korral konsolideerimisgrupi lisakapitalinõude, nagu on ette nähtud Solventsus II direktiivi artikli 232 punktis a ja artikli 233 lõikes 6.

24. suunis. Riskiprofiili lisakapitalinõue 1. meetodit kasutades

1.62. Kui sidusettevõtjale on määratud riskiprofiili lisakapitalinõue ja kõnealune sidusettevõtja konsolideeritakse 1. meetodi kohaselt, siis peaks konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja hindama grupi tasandil seda, kui oluline on riskiprofiili kõrvalekalle solventsuskapitalinõude aluseks olevatest eeldustest, mis on arvatud standardvalemi või sisemudeli alusel, ning ta peaks kaaluma konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudele lisakapitalinõude kehtestamise vajadust.

25. suunis. Juhtimise lisakapitalinõue 1. meetodit kasutades

1.63. Kui konsolideerimisgrupi sidusettevõtjale on määratud juhtimise lisakapitalinõue ja kõnealune sidusettevõtja konsolideeritakse 1. meetodi kohaselt, siis peaks konsolideerimisgrupi järelevalve teostaja hindama grupi tasandil seda, kui oluline on kõrvalekalle Solventsus II direktiivi artiklites 41–49 kehtestatud standarditest, ning ta peaks kaaluma konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudele lisakapitalinõude kehtestamise vajadust.

26. suunis. Üksikettevõtja tasandil kõrvalekalde hindamine, kui grupi tasandil on tuvastatud oluline kõrvalekalle

1.64. Kui konsolideerimisgrupi tasandil on tuvastatud oluline kõrvalekalle, siis peaks sidusettevõtja järelevalveasutus hindama, kas kõrvalekalle tuleneb riskiprofiilist või juhtimissüsteemist sidusettevõtja tasandil.

1.65. Kui see on nii, siis peaks asjaomane järelevalveasutus hindama riskiprofiilist või juhtimisstandardite süsteemist kõrvalekalde olulisust ja kaaluma sidusettevõtja tasandil lisakapitalinõude kehtestamise vajadust.

27. suunis. Lisakapitalinõue 2. meetodit kasutades

1.66. Kui konsolideerimisgrupi kogu solventsuskapitalinõue või osa sellest arvutatakse 2. meetodit kasutades, siis tuleks 2. meetodi alusel kaasatud sidusettevõtjale määratud mis tahes riskiprofiili lisakapitalinõue lisada konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude proportsionaalsele osale, nagu on märgitud Solventsus II direktiivi artikli 221 lõike 1 punktis b. Riskiprofiili sama kõrvalekalde topeltarvestust üksikettevõtja ja grupi tasandil tuleks vältida.

Järgimis- ja aruandluseeskirjad

1.67. Käesolev dokument sisaldab EIOPA määruse artikli 16 kohaseid suuniseid. Kooskõlas EIOPA määruse artikli 16 lõikega 3 võtavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused kõik suuniste ja soovitude täitmiseks vajalikud meetmed.

1.68. Pädevad asutused, kes järgivad või kavatsesid hakata järgima käesolevaid suuniseid, peaksid lisama need asjakohasel viisil oma reguleerimis- või järelevalveraamistikku.

1.69. Pädevad asutused kinnitavad EIOPA-le, kas nad järgivad või kavatsesid hakata järgima käesolevaid suuniseid koos mittejärgimise põhjustega kahe kuu jooksul pärast tõlgete avaldamist.

1.70. Kui osutatud tähtjaks ei vastata, peetakse pädevaid asutusi aruandlusnõuetele mittevastavateks ja nendest teatatakse.

Läbivaatamise lõppsäte

1.71. Käesolevad suunised vaatab läbi EIOPA.

1. tehniline lisa

Kindlustusandjast ja edasikindlustusandjast tütaretevõtja poolt kindlustusgrupi solventsuskapitalinõudesse („SCR“) antava panuse hindamine [suunised 12, 14 ja 15]

$$\text{Contr}_j = \text{SCR}_j \times \text{SCR}_{\text{diversified}} / \sum_i \text{SCR}_{\text{isolo}}$$

Arvestades et:

- SCR_j on ettevõtja j solventsuskapitalinõue üksikettevõtja tasandil;
- $\text{SCR}_{\text{diversified}}$ on rakendusmeetmete artikli 336 punkti a kohaselt arvutatud solventsuskapitalinõue;
- $\text{SCR}_{\text{isolo}}$ on $\text{SCR}_{\text{diversified}}$ -i arvutusse kaasatud osalust omava ettevõtja ning iga seotud kindlustusandja või edasikindlustusandja ning kolmanda riigi kindlustusandja või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõue üksikettevõtja tasandil;
- suhe on konsolideerimisgrupi tasandil hajutamise mõjude tunnustamisest tulenev proportsionaalne kohandamine.

Rakendusmeetmete artikli 335 lõike 1 punkti c kohaselt proportsionaalse konsolideerimisega konsolideeritud andmetesse kaasatud ettevõtjate puhul lisatakse eespool esitatud arvutusse ainult solventsuskapitalinõude proportsionaalne osa üksikettevõtja tasandil.